

L'art marca un gol al futbol

L'associació Galeries Independents de Catalunya ha organitzat un programa conjunt d'exposicions entorn de l'esport rei

MARIA PALAU / Barcelona

● El món de l'art no se n'amaga: sent una envija sana al futbol per la seva gran incidència en la societat. Però enlloc de parlar-se amb aquesta gelosia, ha decidit

treure'n partit –i mai millor dir–. L'associació de Galeries Independents de Catalunya (GIC) ha organitzat un programa conjunt d'exposicions en què diferents artistes (Ignasi Aballí, Martí Anson, Daniel

Steeermann, Brossa, Alicia Framis, Douglas Gordon...) reflecteixen en el seu art com veuen i entenen el futbol. El programa del GIC, *Fora de joc*, i desplegat en 14 galeries i institucions públiques i privades

de tot el país, forma part de la *Tardor de l'art*, la primera gran aventura que han tirat endavant les quatre associacions de galeries catalanes, tot deixant enrere, per fi, les seves diferències històriques.

Repassant la història de l'art contemporani, no és difícil trobar un munt de connexions entre l'art i el futbol. Molts artistes s'han sentit i se senten atrets per l'esport rei, i no precisament per la seva dimensió esportiva. El futbol, com a fenomen social, dóna molt de joc a les pràctiques artístiques actuals. Amb persuasió, astúcia, seducció i humor, els artistes reflecteixen en les obres com veuen i entenen el futbol.

I el cert és que no el veuen ni l'entenen igual. En el programa d'exposicions *Fora de joc*, el públic descobrirà que no hi ha una mirada única dels artistes envers el futbol. N'hi ha de molt crítics, com Brossa, que, de totes les coses del món, n'odiava especialment dues: el futbol i la pintura de saló. A redós d'aquestes aversions brossianes, la galeria Miquel Marcos exposa una instal·lació de l'artista que consisteix en una sèrie de quadres acadèmics que representen potes de cavall i la distribució a l'atzar de pilotes de futbol pel terra.

No és títira però sí irritació el que sent Piero Golia; convidat per la galeria Nogueras Blanchard, mostra una instal·lació que al·ludeix la pèrdua de valors d'una societat aferrada en la cultura dels guanyadors, cada cop més individualista, competitiva i obsessiònada amb el poder.

A *Fora de joc*, els artistes es capbussen en l'ascens i la caiguda dels equips, l'aura de poder dels jugadors, la frustració de la banqueta o la bogeria dels diners. Per a molts (Muntadas, Miralda i Rabascall a la galeria Palma Dotze, a partir del dia 18), són irresistibles de tractar les relacions entre futbol, política, societat i mitjans de comunicació. Segueix el mateix camí Martí Anson, que participa en el programa amb dues exposicions, una al Bòlit de Girona sobre l'angoixa que senten els porters quan han de parar un penal, i l'altra a la galeria Toni Tàpies que versa sobre la no gratuïtat dels colors de les samarretes dels equips.

► Xut a Robert Hughes.

Eugenio Ampudia projecta al centre d'art La Panera de Lleida un vídeo d'un partit de futbol en què la pilota ha estat substituïda per un exemplar del llibre *El imperio de lo nuevo*, del famós crític d'art Robert Hughes. En aquest llibre, Hughes s'acarnissa en l'etern debat entre allò que suposadament és nou i el que no ho és. La Panera no és l'únic centre que s'ha afegit al *Fora de joc* de les Galeries Independents. Al Nivell Zero de la Fundació Suñol, a partir del 23 de desembre, es veurà un vídeo d'Ann Veronica Janssens sobre un partit de futbol jugat enmig d'una boira espessa. / EL PUNT

► «Els ídols no existeixen».

El col·lectiu Democràcia ha desplegat el seu projecte artístic *No us deixeu consolar* a la galeria barcelonina ADN i al centre d'art contemporani Bòlit de Girona. Democràcia va disposar de la col·laboració dels ultres de l'equip Girondins de Bordeus, que es van avenir a lluir, en el seu estadi, tot de pancartes, bufandes, banderes, banderoles i camisetes amb lemes que qüestionaven la pròpia lògica de l'espectacle: algunes de les cites, *Els ídols no existeixen* o el que apareix en la fotografia: *No us deixeu consolar*. / EL PUNT

► Manel Mayoral: art i futbol.

Parlar d'art i futbol és parlar de la col·lecció de futbol del galerista Manel Mayoral. La seva col·lecció, de les més importants del món, llueix al Museu de Juguets i Autòmats de Verdú. A partir del 21 de novembre, el museu, amb la col·laboració de la galeria Sebastià Petit de Lleida, presentarà una acció dels artistes Daniel Steeermann i Renata Lucas als futbolins i a les pilotes de futbol del fons Mayoral. A més, Mayoral ha organitzat, a la galeria que té a Consell de Cent de Barcelona, una exposició, també en *Fora de joc*, d'Ignasi Aballí. / EL PUNT

Sensacions molt bones amb la «Tardor de l'art»

M.P. / Barcelona

● Cansats de donar voltes i més voltes a les seves irreconciliables diferències, els galeristes catalans van decidir organitzar una iniciativa que ajudés a donar una imatge nova del sector: la imatge d'un sector unit. Així va néixer la *Tardor de l'art*, tot i que, en la seva gestació, hi va jugar un paper molt important el conseller de Cultura, Joan Manuel Tresserras, que va prometre ajudes al sector –60.000 euros de l'Institut Català d'Indústries Culturals– si aconseguia reconduir d'una vegada per totes les seves disputes.

Dit i fet. La *Tardor de l'art* es va obrir aquest setembre amb l'empenta de les quatre associacions de galeries que hi ha al país: el Gremi de Galeries d'Art de Catalunya, Art Catalunya, Art Barcelona i Galeries Independents d'Art de Catalunya. Cada associació s'ha responsabilitzat d'una part del contingut de la *Tardor de l'art*, i així ningú no ha hagut de renunciar a la seva manera d'entendre l'art.

La *Tardor de l'art* ja ha travessat l'equador –es tancarà al gener–, a hores d'ara, a més del programa *Fora de joc* de les Galeries Independents, encara hi ha al cartell tres exposicions del Gremi –*Abstraccions*, *Avantguardes històriques* i *Els volums de l'art*– i la mostra *Eros+ismes* que ha organitzat Art Catalunya al centre d'art La Sala de Vilanova i la Geltrú.

Es aviat per fer el balanç d'aquesta iniciativa, però les sensacions ja són molt bones, segons admeten diferents representants de les associacions galerístiques. El més important, diuen, és que la porta per a futures col·laboracions està oberta. Fins ara no havia estat gens fàcil obrir-la. Però ara ja no hi ha més temps a perdre: la crua realitat és que les galeries tenen menys públic que mai.